

תת"ע (עכו) 11818-06-25 - סוהייב חוגיראת נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 11818-06-25 מדינת ישראל נ' חוגיראת

תיק חיצוני: 10160578232

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

סוהייב חוגיראת

מבקש
נגד

מדינת ישראל

משיבה

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו ביום 15.9.25.
2. יצוין כי בתחילה דחיתי את הבקשה עקב אי הגשת הבקשה במועד הקבוע בתקנות. בבקשה החדשה שהוגשה, טען המבקש כי הבקשה הוגשה במועד בשים לב למועד קבלת פסק הדין. המשיבה לא טענה דבר לעניין זה, כך שיש להניח כי אינה מתנגדת לאמור בבקשה לעניין מועד קבלת פסק הדין, כך שהבקשה מוגשת במועד.
3. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה מיום 18.4.24 של נהיגה במהירות של 116 קמ"ש, בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.
4. ביום 15.9.24 התקיימה ישיבת הקראה, אליה המבקש לא התייצב על אף שזומן כדין, כעולה מאישור המסירה שצורף לכתב האישום ובהתאם, הורשע ונגזר דינו לעונש של פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים וקנס בסך של 2,000 ₪.
5. ביום 10.11.25 נדחתה בקשתו הראשונה של המבקש, מן הנימוקים המפורטים בהחלטה שם.
6. ביום 10.11.25 הוגשה הבקשה דנן, בה נטען בהמשך לבקשה הראשונה, כי מעולם לא קיבל לידיו זימון לדיון וכי בבקשה להישפט על הדו"ח, מושא כתב האישום, ביקש מהמשיבה לשלוח לו זימון לדיון לכתובת הדואר האלקטרוני של בא כוחו, תוך שצורף עותק של הבקשה להישפט.

המבקש טען בתצהירו כי גילה אודות פסק הדין שניתן בהיעדרו רק מספר ימים לפני הגשת הבקשה דנן, כאשר הלך במקרה לתיבת הדואר שלו אצלו בכפר כדי להוציא דואר. המבקש כופר בביצוע העבירה וטוען כי גם כפר במעמד האירוע בפני השוטר שעצר אותו. לטענתו, לא היה לבד על הכביש והשוטר התבלבל בינו לבין רכב אחר. לטענת המבקש, הוא מקפיד בדרך כלל על חוקי התנועה ולא נוהג מעל המותר.

7. תגובת המשיבה הוגשה ביום 3.12.25, בהתאם להחלטתי, בגדרה טענה כי יש לדחות הבקשה על הסף, שכן הבקשה אינה מגלה טעם כלשהו המצדיק את מתן הסעד המבוקש. לטענתה, המבקש לא התייצב לדיון וזאת על אף שזומן כדין על ידי מזכירות בית המשפט. כמו כן לאחר שבחן בית המשפט את אישור המסירה, נעתר לבקשת המשיבה וגזר את דינו, לפיכך שאין לו אלא להלין על עצמו בעניין זה.

8. בו ביום הגיש המבקש תשובתו, בה טען כי המשיבה בנימוקיה לא התייחסה לתצהירו ולאסופת הפסיקה שצורפה והתעלמה לחלוטין מטענותיו לעיוות הדין בעניינו. על כן, מבקש להיעתר לבקשה ולהורות על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו.

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה, להתקבל בכפוף לתשלום הוצאות.

10. בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01, **איטליא נ' מ"י**, נז(6) 793; רע"פ 7709/13, **סאסי נ' מ"י**, ניתן ביום 28.11.2013). בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, הבקשה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

11. לעניין זה ראו גם רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

12. "לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], **התשמ"ב-1982**".

13. בע"פ 6920/07 אורי חסון נ' מדינת ישראל (נבו 4.9.2007) שניתן ע"י בית המשפט העליון, נקבע כי "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך (ראו ע"פ 1057/96

אמסלו נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5), 160) או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה (ראו מ"ח 7929/96 כוזלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (1), 529).

14. לפי תקנה 44א לתקסד"פ משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, מקים "חזקת מסירה" ורואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח; קרי משהוכיחה המאשימה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו. (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מ"י**, [נבו] מיום 21.5.17; עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מ"י**, [נבו] מיום 25.4.18; רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מ"י**, [נבו] מיום 20.1.15); עפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מ"י** מיום 16.5.2019 [נבו].

15. עיון באישור המסירה שצורף לכתב האישום, מעלה כי ההזמנה לדיון נשלחה אל המבקש בכתובת הדואר שלו דמיידה ת"ד 100 דמיידה 2018601 ובציון מספר תעודת הזהות שלו ודבר הדואר חזר לשולח (המשיבה) מסיבה של "לא נדרש", בציון שמו וחתימתו של הדוור והתאריך 6.5.25. אישור מסירה שמוחזר עקב "לא נדרש" מקים חזקת מסירה ומהווה מסירה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה ולכן ההזמנה לדיון הומצאה כדין. בית המשפט העליון אישר לא אחת את חוקיותה של "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44א לתקסד"פ, בע"א 3613/97 **אזוב נ' עיריית ירושלים**, פ"ד נו(2) 787, 807 (2002) **וברע"א 5255/11 הנ"ל**, בו קבע כי "בבסיס חזקות המסירה בדואר עומד טעם כפול: האחד עניינו בחובה החוקית של כל תושב לעדכן את מרשם האוכלוסין על כל שינוי במענו ... הטעם השני טמון בניסיון החיים והשכל הישר המלמדים כי מסמך שנשלח בדואר מגיע ליעדו ברוב המקרים של המקרים ... המחוקק קבע כי שילוב טעמים אלה מצדיק לקבוע כממצא עובדתי שמסמך שנשלח בהתאם לחיקוק הרלוונטי (...) הגיע ליעדו; ודי בכך כדי לכוון ידיעה קונסטרוקטיבית של הנאשם או החייב על אודות ההליכים המתנהלים נגדו. עוד מלמד הניסיון כי מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזוקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן - תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין."

16. הבקשה לא מספקת הסבר לאי קבלת הדואר בכתובת המבקש ואף לא נטען דבר כנגד הכתובת או מספר תעודת הזהות המצוינים על גבי אישור המסירה. יתרה מכך, כי המבקש הצהיר בעצמו כי אסף את פסק הדין מתיבת הדואר שלו, אותה תיבת דואר אליה נשלח הזימון לדיון, זאת כעולה מנתוני מערכת נט המשפט, לפיה, פסק הדין יחד עם ההודעה בדבר פסילת רישיון נשלחו לכתובתו בת"ד 100 דמיידה 2018601. על כן דומה כי הכתובת תקינה ונכונה. זאת ועוד, מעיון בהעתק הבקשה להישפט שהוגשה למפנ"א, אותה צירף המבקש, עולה כי במסגרת ציון הכתובת למשלוח דואר צוינה כתובת תא הדואר של המבקש אליה נשלח הזימון וממנה גם נאסף כאמור פסק הדין, וכן צוינה כתובת דואר אלקטרוני. לפיכך המשיבה פעלה למשלוח הדואר לכתובתו של המבקש, אותה גם ציין בבקשתו.

17. כמו כן, לא צורף לבקשה כל תיעוד התומך בטענה כי מסלול הדואר לא בוצע כראוי ואירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהמבקש לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. דבר הדואר הרשום לא נדרש על ידי המבקש ולפיכך, המבקש לא הפריך את חזקת המסירה ולא עמד בנטל הנדרש ממנו להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו. על כן יש לראות את המבקש כמי שסירב ליטול את דבר הדואר ועל פי הדין, יש לראות במבקש כמי שקיבל את ההזמנה לדיון שנשלחה אליו ויש לראות את המסירה כמבוצעת. (השוו בעניין זה לרע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (נבו 10.2.2015) וגם רע"פ 8651/13 משה סקה נ' מדינת ישראל (נבו 31.3.2014)). ברע"פ 5258/14 חיים סמימי נ' מדינת ישראל (נבו 3.8.2014) נקבע בעניין דומה כי "עוד יש להוסיף, כי על אישור המסירה שהציגה המשיבה מופיעה חותמת "לא נדרש" המלמדת כי ההזמנה נשלחה למבקש". בנסיבות אלה, המבקש לא הפריך את חזקת המסירה ולא עמד בנטל ההוכחה הנדרש בכדי לשכנע כי לא קיבל את הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומשכך, הנני מוצאת את המבקש כמי שידע על הדיון מבלי שהציג כל סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

18. ניתן לבטל פסק דין, גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.4.2018)). ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל [נבו] (6.9.2017); רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (10.2.2015); רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל [נבו] מיום 27.5.2018). המבקש העלה טענות הגנה שונות בנוגע לנסיבות האירוע ואכיפת העבירה, אליהן המשיבה לא התייחסה כלל בתגובתה ולא העלתה כל טענה הסותרת טענותיו של המבקש. מדובר בעבירה אשר נאכפה על ידי סירת אופנועים ארצית ובאמצעות ממל"ז ומעיון בהעתק הדו"ח שצורף לבקשה, אכן המבקש כטענתו, כופר בביצוע העבירה עוד במעמד מתן הדו"ח מול השוטר וטען כך בפני השוטר. לפיכך יש מקום לבחון את הראיות להוכחת ביצוע העבירה.

19. לאור האמור לעיל, ולו בשל החשש לעיוות דינו של המבקש, הבקשה מתקבלת, אולם בשים לב לכך כי לטעמי אין סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש לדיון, פסק הדין יבוטל בכפוף

לתשלום הוצאות בסך של 1,000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום מהיום.

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ו, 04 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.